

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De homine, qui in Susatia spe diaboli de turri saltans, diruptus est, cap.
35.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

quantum Deo tales ludi, in quibus ira, inuidia, rixae, & damna suscitantur, peccatique verba rotantur, contrarij forent, permittum est diabolo, vt cum eo iu-
 ret, qui multis inluserat atque cui scerauerat, qui mul-
 torum marsupia euacuarat. Nocte quadam domum e-
 ius in specie cuiusdam ludere volentis intrans, saccul-
 lumque nummis refertum sub ascella portans, ad ta-
 bulam sedit, denarios liberaliter appoluit, tesseras ra-
 ctavit, & multa acquisiuit. Cui cum prospere succede-
 ret, & militiam pecunia quam apponeret defuisset,
 iratus ait: Nunquid non diabolus es tu? Et ille: Nunc
 satis est, appropinquat enim tempus matutinale, o-
 portet nos ire. Tolsitque illum, per tectum traxit,
 cuius viscera tegulis retrahentibus miserabiliter ex-
 cussit, & quid de eius corpore factum sit, vel in quem
 locum illud projecerit, vsque hodie tam a filio eius,
 quam a ceteris, qui illum nouerant, ignoratur. Mane
 vero viscerum eius reliquiae tegulis inhaerentes reper-
 ta sunt, & in camiterio sepultae. Bene diabolus suos
 ministros in hoc mundo sinit prosperari, quos semper
 in fine decipit.

CAPVT XXXV.

IN eandem ciuitatem, sicut mihi retulit magister
 Gozmarus, vir religiosus & sancti Patrocli canonici,
 homo quidam ignotus venit, dicens se velle
 saltare de turri sancti Iuliani, quae multum est sublimis,
 si tamen aliquid ex hoc con equi posset honoris. Re-
 spondentibus ciuibus, sicut viris prudentibus: Nihil
 tibi propter hoc dabimus, vt te ipsum interficias: ait,
 Propter honorem ciuitatis saltabo. Congregata mul-
 ti tudine populi circa forum, cui turris eadem conti-
 gua erat, & de fenestris domorum aliis pro pedanti-
 bus, turrim ascendit. Quem alius quidam a tergo cla-
 mans, ait: Dic mihi o homo, cum quo daemone agis
 talia? Cui cum ille nescio quem daemone nominasset,
 respondit: Scias pro certo, quia decipiet te, nequa
 est enim: si fidei Oliueri te committeres, non te deci-
 peret, quia curialis est & fidus: Respondit ille: Nequa-
 quam me decipiet, quia in multis sum eius fidem ex-
 per-

pertus. Puto hunc Oliuerum fuisse eundem, de quo supra dictum est cap. iv. Quid plura? Ascendit turrim, & saltauit, sed post saltum surgere non valuit. Mirantibus turbis, quare non surgeret, & ignorantibus causam mortis eius, propter amplam quam induerat cappam ad capiendum ventum, propius accedentes, hominemque de terra leuantes, inuenerunt omnia viscera eius effusa. Ecce sic diabolus ministros suos remunerat, corpora quidem occidendo, & animas in penas æternas detrudendo. De quarum cruciatibus in dist. xij. audies sufficienter. **APOLLONIVS**: Quantum considero ex iam dicto Oliuero, non omnes dæmones æqualiter sunt mali. **CÆSARIVS**: In quibus in celo amplius extensa fuerat contra creatorem superbia atque inuidia, in his vsque hodie magis viget ad nocendum malitia. Quidam, vt dicitur, aliis cum Lucifero contra Deum se extollentibus, simpliciter consenserunt, & hi quidē cum cæteris ruerunt, sed cæteris minus mali sunt, hominēsque minus lædunt, sicut exempla subiecta explanabunt.

CAPVT XXXVI.

Non omnes dæmones æqualiter malos esse, neque aliquē hominibus nocere.

Dæmon quidam Adolescentis venusti speciem induens, ad quendam militē venit, obsequiū suum illi offerens: cui cū multum placeret, tā in decore quā in sermone, gratāter ab eo susceptus est. Qui mox militi seruire cœpit tā diligēter, & tā timidē, tam fideliter, & tam iocundē, vt satis ille miraretur. Nunquā equum suum ascēdit, nunquā descendit, quin ille pręparatus esset, & genu flexo strepā teneret; discretum, prouidum, & hilarē semper se exhibuit. Die quadā, dū simul equitarēt, & venisēt ad fluuiū quendā magnum, miles respiciēs, & plures ex inimicis suis mortalibus post eos venire considerans, ait seruo: Mortui sumus, ecce inimici mei post me festinant, fluuius ex opposito est, nullus superest locus refugij, aut occidēt me, aut capiēt. Tunc ille: Ne timeas domine, vadum fluminis huius bene noui, sequere tantum me, bene euademus. Respondente milite: Nunquam homo fluuium istum in hoc loco transuadavit, (pc